

D E C I Z I E
în numele Legii

18 septembrie 2017

or.Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată V. M.,

judecătorii N. V. și E. D.,

cu grefierii M. M., M B.,

cu participarea:

procurorului V. C.,

inculpatului I. B.,

apărătorului avocat I. G.,

a judecat în ședință publică apelul declarat de procurorul în Oficiul Sud al Procuraturii anticorupție, xxxxxxxx, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 21 februarie 2017, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului

xxxxxxx, născut la xxxxxx, originar și locuitor al s.xxxxxxx, r-l Cahul, cetățean al Republicii Moldova, cu studii superioare, căsătorit,cu doi copii minori la întreținere, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul s-a pronunțat pentru admiterea apelului în sensul declarat.

Inculpatul și apărătorul său au pledat pentru respingerea apelului.

Cauza a fost examinată în prima instanță în termen de la 10.06.2016 până la 21.02.2017, iar în instanța de apel în termen de la 12.04.2017 până la 18.09.2017.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar, -

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit rechizitoriului xxxxxxxx a fost învinuit de comiterea cu intenție a faptelor penale, încadrate de procuror pe art.328 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.*

În rechizitoriu s-a pretins că respectiva infracțiune a fost săvârșită în următoarele circumstanțe de fapt:

xxxxxxx, deținând funcția de șef de schimb al Unității de control a frontierei a sectorului de poliție de frontieră „xxxxxxx” al Direcției Regionale Sud, în baza ordinului șefului Departamentului nr.662/ps din 16.06.2016, fiind potrivit prevederilor art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, căreia i-au fost acordate prin stipularea Legii nr.283-XIX din 28.12.2011 „cu privire la Poliția de Frontieră” în vigoare din 01.07.2012, drepturi și obligații în vederea exercitării activității întru preîntâmpinarea și curmarea infracțiunilor și contravențiilor în domeniul supravegherii și controlului trecerii frontierei de stat, aflându-se la postul de serviciu în s.xxxxxx, r-l Cahul, în ziua de 10 ianuarie 2016, în exercițiul funcției deținute, depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acționând intenționat, contrar prevederilor Hotărârii Guvernului nr.411 din 25.05.2010 privind aprobarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat și anume cap. IV pct.48, care prevede „Informațiile ce dezvăluie forțele, mijloacele și metodele de supraveghere a frontierei de stat a Republicii Moldova”, ilegal a efectuat fotografierea prin încălcarea ordinii stabilite a documentelor de serviciu și anume a două file din data 09.01.2016 și două file din data 10.01.2016 din registrul de rapoarte a șefului de schimb s SPF „xxxxxxx” a Direcției Regionale Sud a Departamentului Poliției de Frontieră, unde este indicată informația ce dezvăluie forțele, mijloacele și metodele de supraveghere a frontierei de stat, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a securității la frontiera Republicii Moldova, precum și intereselor publice exprimate prin subminarea autorității organului de poliție.

Astfel, ca consecință a acțiunilor sale și exercitării intenționate necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, în urma încălcării dispozițiilor actelor normative menționate, subminării imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor Departamentului Poliției de Frontieră, afectarea nemijlocită a reputației autorității Poliției de Frontieră.

2. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 21 februarie 2017, s-a hotărât:

- xxxxxx se achită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- corpul delict: Registrul de rapoarte a șefului de schimb a sectorului poliției de frontieră „xxxxxxx” al Direcției regionale Sud, pentru zilele de 09 și 10 ianuarie 2016, orele 08:00-20:00 și 20:00-08:00, rapoartele care conțin date confidențiale de serviciu și anume componența nominală a patrulelor, linia de activitate și a orelor de serviciu pe 5 file de format A4, anexate la materialele cauzei penale, în conformitate cu prevederile art.162 Cod de procedură penală, a le păstra la materialele dosarului, pe tot termenul de păstrare a acestuia.

Sentința integral a fost pronunțată la 21.03.2017.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului xxxxxxxxxxxxxxxx.

3. La 28.03.2017 procurorul în Oficiul Sud al Procuraturii Anticorupție, xxxxxx, a declarat apel împotriva sentinței Judecătorei Cahul din 21.02.2017, prin care solicită casarea sentinței menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care xxxxxxxx să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, și să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani. Conform prevederilor art.90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată pe termen de 3 ani, iar mijloacele recunoscute în calitate de probă, a le păstra la prezenta cauză penală.

În motivarea cererii de apel procurorul invocă că sentința este ilegală, deoarece prin totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată, pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului xxxxxxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, în special prin declarațiile martorilor xxxxxxxx și xxxxxxxx, care au auzit în cabina de control a documentelor, un zgomot specific aparatului de fotografiat, unde se afla doar șeful de schimb xxxxxxxx. Consideră că declarațiile inculpatul xxxxxxxx urmau a fi apreciate critic.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate la art.328 alin.(1)Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune îndeplinirea de către persoană publică a obligațiilor de serviciu în mod corect, fără excese, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice. Or în cadrul procesului penal s-a constatat că xxxxxxx a atentat la relațiile ce țin de încrederea societății în organele autorității publice. Obiectul material îl reprezintă bunurile mobile sau imobile. Latura obiectivă constă din fapta prejudiciabilă – exprimată prin acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; urmările prejudiciabile – daune în proporții considerabile cauzate intereselor publice și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările survenite. Specific pentru acțiunea prejudiciabilă de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este că făptuitorul comite o acțiune care nu ține de competența sa de serviciu, dar ține de competența unei alte persoane. Infracțiunea în cauză se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice. Prin „daune în proporții considerabile” se înțelege daune materiale care nu ating proporții mari. Latura subiectivă a infracțiunii respective se caracterizează prin intenție directă sau indirectă, adică făptuitorul manifestă certitudine, este lipsit de orice îndoială, nu are dubii că depășește limitele atribuțiilor acordate prin lege.

Prin prisma probelor acumulate la caz s-a constatat cu certitudine, că xxxxxxx a comis fapta ce i se impută, fiind stabilită existența elementelor componente de infracțiune, or depășirea atribuțiilor de serviciu a fost săvârșită cu intenție de persoană cu funcție publică. În susținerea acuzației servesc probele: raportul șefului SPF „xxxxxx”, maior xxxxxxx; extras din ordin nr.662/ps din 16.06.2014 cu privire la transfer; fișa postului pentru funcția șef de schimb al unității de control al frontierei SPF „xxxxxx”; fotocopiile fișelor din registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „xxxxxx”; procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.05.2016; ordonanță de recunoaștere ca documente și anexare a mijloacelor materiale de probă la cauza penală din 20.05.2016; răspunsul la interpelarea din 30.06.2016 oferit de șeful Direcției, xxxxxxx. Instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor cazului dat, dispunând achitarea numitului xxxxxxxx, pe motiv că nu s-a constata existența faptei.

În drept cererea de apel este întemeiată pe prevederile art.51 alin.(5), 53 alin.(1) pct.9, 400, 401 alin.(1) pct.(1), 405, 415 alin.(1) pct.(2) Cod de procedură penală.

4. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, xxxxxxx, în ședința instanței de apel a pledat pentru admiterea apelului pe motivele indicate în cererea de apel. Suplimentar a punctat, că vinovăția lui xxxxxxxx a fost dovedită atât prin declarațiile martorului xxxxxxxx, care a declarat că a văzut cum xxxxxxxx a fotografiat registrul, precum și prin declarațiile martorilor xxxxxx și xxxxxxxx, care au fost audiați în ședința de judecată. Cu referire la relațiile ostile ale inculpatului cu martorii xxxxxxx și xxxxxxxx, în ceea ce privește cu xxxxxxxx nu se atestă careva relații ostile, însă el a dat declarații împotriva, iar ceea ce ține de relațiile cu martorul xxxxxx, relațiile ostile au survenit în urma prezentului proces penal. xxxxxxxx susține că a prezentat telefonul, însă materialele dosarului nu atestă existența unui asemenea act, fiind indicat că telefonul s-a pierdut și nu poate fi găsit. La fel vinovăția lui xxxxxxxx a fost dovedită și prin alte probe, care au fost anexate la materialele dosarului, inclusiv prin răspunsul din 30.06.2016, potrivit căruia Registrul de rapoarte a șefului de schimb nu este în lista informațiilor atribuite la secret de stat, însă informația din acest registru este restricționată. Reieșind din materialele dosarului în coroborare cu cele relatate solicită admiterea apelului, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru prima instanță, prin care xxxxxxxx să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în forma de închisoare pe termen de 2 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe termen de 4 ani. Conform art.90 Cod penal executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe termen de 3 ani.

4.1 Intimatul-achitat xxxxxxxx în ședința instanței de apel a pledat pentru respingerea apelului procurorului, or în cazul în care organul de urmărire penală este convins că informația din registrul cu pricina face parte din categoria secret de stat, la solicitarea ofițerului de urmărire penală a informației cu privire la acest registru, aceasta a fost transmisă nu prin poșta secretă, dar prin poșta simplă, și a fost vizualizată cel puțin de persoanele din secretariatul procuraturii. Normele legale confirmă faptul că acest document nu este unul secret. Cu referire la declarațiile martorilor, se atestă elemente contradictorii, or xxxxxxxx la urmărirea penală declară patru poziții total diferite, inițial indică că a auzit sunetul efectuării unei fotografii, necâtând la faptul că afară era frig, ningea, xxxxx afară verifica mijlocul de transport, respectiv nu este clar cum a auzit zgomotul aparatului de fotografiat. Tot el declară, că a văzut registrul pe masă când ieșea din cabina de control, respectiv nu este clar, când a văzut – în momentul în care se afla afară sau când se afla în interiorul cabinei de control ? Important este că acest martor nu declară despre careva file din registru și numărul acestora, însă la materialele dosarului apar anume patru file anumite.

4.2 Apărătorul inculpatului, avocatul xxxxxx, a solicitat respingerea apelului ca fiind neîntemeiat, și menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată. Menționează că din start urmărirea penală a fost petrecută cu erori, abaterile și omisiuni din partea acuzației. La materialele dosarului se conține cererea apărării, privind prezentarea materialele cauzei penale pentru a face cunoștință. Procedura în cauză nu este una formală, pozând materialele cauzei apărarea și-a rezervat două zile pentru a le studia, iar între timp a aflat că dosarul penal este trimis în judecată. Referitor la probe, se atestă că declarațiile martorilor sunt contradictorii, în sensul vizat apărarea a solicitat să fie petrecute confruntări, reieșind din divergențele existente în declarațiile martorilor xxxxxxxx, xxxxxxxx și învinutului xxxxxx, la care organul de urmărire penală a respins cererea, ca fiind nefondată, iar ulterior cauza a fost remisă în instanța de judecată. Martorul xxxxxxxx nu a putut explica nici în instanța de judecată nici în instanța de apel, despre faptul cum a sesizat faptul fotografierii documentelor. Martorul xxxxxxxx, audiat în ședința de judecată și la faza de urmărire penală declară că registrul dat nu face parte din documente atribuite la secret de stat, ca ulterior, posibil sub presiune, face declarații că informație din registru este secret de stat. Nu a fost dovedit faptul că a fost fotografiat acest registru. Nu s-a dovedit că acest registru este secret de stat. Relevant este că Curtea Constituțională a ridicat excepția de neconstituționalitate a art.328 din Cod penal și anume sintagma daune considerabile intereselor publice. Anume pe această sintagma se bazează învinuire.

5. Colegiul judiciar, audiind părțile, examinând materialele cauzei penale, conchide necesitatea respingerii apelului procurorului în Oficiul Sud al Procuraturii anticorupție, xxxxxxxx, cu menținerea sentinței Judecătorei Cahul din 21.02.2017, din următoarele considerente.

Conform art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, *“instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat”*.

Conform art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, *“judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzației solicitați de părți. Martorii acuzației se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susținibilă să întemeieze într-un mod*

acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”.

Conform art.414 alin.(1),(2),(3) Cod de procedură penală, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță”.

Instanța de apel, la solicitarea procurorului, a verificat probele administrate în ședința instanței de fond prin examinarea materialelor din dosar.

6. La solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost ascultați din nou martorii xxxxxxxxx, xxxxxxxxx și xxxxxxx, audiați de instanța de fond, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, precum și inculpatul xxxxxxxxx, care a acceptat să facă declarații.

6.1 Martorul xxxxxxxxx în ședința instanței de apel a declarat, că a primit raport verbal de la subalternul inspector xxxxxxx, referitor la faptul că la pista de control, unde sunt păstrate documente de serviciu, șeful de schimb xxxxxxx fotografia documentele de serviciu, se auzea zgomot produs de aparatul de fotografiat a telefonului mobil. Cazul a avut loc la data de 13.01.2016, însă nu ține minte ora exactă, era sau seara sau dimineața la efectuarea schimbului patrulelor. Ținând cont că înainte de a fi încadrați în serviciu colaboratorii sunt testați cu privire la secretul de stat și, reieșind din faptul că în cabina respectivă sunt documente de serviciu și dispoziții de serviciu cu parafa restricționat, despre cazul dat s-a raportat conducătorului direct – șeful Direcției regionale, pentru stabilirea circumstanțelor. În continuare materialul a fost înregistrat și trimis la executare la Direcția regională. A raportat cu privire la fotografierea documentației de serviciu (registru de rapoarte care era deschis în timpul incidentului), nefiind menționat gradul de secretizare. Nu exclude că s-a fotografiat și altceva. Personal nu a văzut ca xxxxxxx să facă poze, însă a verificat registrul de păstrare a bunurilor colaboratorilor (inclusiv și telefoanelor mobile), și a depistat că în ziua incidentului xxxxxxx nu a lăsat telefonul mobil personal la păstrare. Potrivit instrucțiunii interne (ordinul nr.130), se interzice de a purta la sine în timpul serviciului telefoane personale. Pentru necesitățile de serviciu se folosesc telefoane de serviciu și stații radio. Telefonul lui xxxxxxxnu a fost verificat, la întrebarea dacă el a efectuat aceste fotografii, ultimul a răspuns că „Nu”. xxxxxxx a raportat că nu a văzut, dar a auzit zgomot specific produs de telefonul mobil la fotografiere și la momentul intrării în cabina de control unde se afla doar xxxxxxx, registrul de raportare a șefilor de schimb era deschis, precum și alte registre de serviciu. Registrul în cauză nu are parafă cu grad de secretizare, însă în registrul respectiv se indică colaboratorii de serviciu, numerele lor personale de serviciu, ora organizării serviciului la fiecare patrulă, tipul patrulei, și succint este descrisă situația pe sector pe parcursul a 12 ore. La registrul în cauză au acces toți colaboratorii, inclusiv și xxxxxxx, el se păstrează în cabina de control, unde accesul este limitat. Registrul în cauză se transmite de la schimb la schimb, prin intermediul unui registru general. Nu poate spune care este dauna survenită în urma fotografierii acestui registru, însă, ținând cont de prevederile Legii cu privire la secret de stat, cu care sunt familiarizați colaboratorii, poate surveni răspunderea pentru nerespectarea acestor dispoziții. Presupune că informația în cauză a fost solicitată de alte structuri sau persoane. Informația dată conține extras de serviciu cu parafa restricționată, astfel consideră că registrul în cauză conține informație secretă și se atribuie la categoria secret de serviciu. Textul din registrul rapoartelor șefilor de schimb și dispoziția de serviciu conțin parafa restricționat. Cu referire la mijloacele de probă și gestionarea camerelor video, acestea nu se află în interiorul cabinei de control, ci înregistrează situația în teritoriu. Nu poate spune de ce aceste mijloace de probă nu au fost anexate la materialele cauzei. Înregistrările video se păstrează 3 zile. Capacitatea de stocare a înregistrărilor video nu depășește 3 săptămâni. Camerele video nu pot înregistra ce se petrece în cabina de control, dat fiind că acestea sunt acoperite cu peliculă specială, pentru a evita vizualizarea de către alte persoane a documentelor din cabină (din afara cabinei nu se vede ce se petrece în interior). Cu privire la caz a raportat verbal imediat, nu poate spune dacă în scris a raportat în ziua incidentului sau în altă zi. Personal are acces la documente ce conțin secret de stat de gradul II (conform Legii). A raportat nemijlocit situația pentru inițierea unei anchete de serviciu, însă faptul că aceasta a fost înregistrată în registrul de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni, a aflat ulterior. Nu ține minte dacă a solicitat telefonul lui xxxxxxxxx pentru verificare. Colaboratorii sunt obligați să predea bunurile, inclusiv și mijloacele bănești care se află la sine în momentul intrării în serviciu, acestea fiind înregistrate în registrul de primire-predare a bunurilor materiale. Nu-și amintește dacă toți colaboratorii în ziua incidentului au predat telefoanele mobile. În cazul în care telefonul mobil nu a fost predat se intențează o anchetă de serviciu. xxxxxxxxa admis încălcări cu privire la păstrarea telefonului mobil, în sensul vizat fiind sancționat cu lipsirea de indemnizație bănească, premiu. Nu poate prezenta careva probe care ar confirma acest gen de încălcări. Inspector xxxxxxx a raportat că a auzit sunet de fotografiere în momentul în care verifica actele sau menținea regimul, se afla lângă încăperea de serviciu. Cu privire la mențiunea din raportul din 13.01.2016 „nu exclud că și documente cu grad de secretizare...”, în cabina de control se păstrează dispoziția de serviciu. Inițial în raport a indicat mențiunea documente de serviciu, deoarece nu cunoștea sigur ce documente anume au fost fotografiate, iar ancheta de serviciu urma să stabilească, astfel s-a ajuns la „registru rapoartelor șefilor de schimb”. Anterior a primit informație de la alți colaboratori, că xxxxxxxx. fotografiază graficele de serviciu și le transmite altor persoane. xxxxxxx fiind în subordinea sa a fost întocmit mai multe rapoarte privind păstrarea la sine a telefonului mobil personal, însă încercările de a contracara încălcările admise de xxxxxxxxI. nu au avut loc, dat fiind că ultimul beneficiază de protecția Departamentului. Cu xxxxxxx are relații stricte de serviciu, conflicte personale nu au avut loc. Până la ziua incidentului (10.01.2016) el a fost suspendat din funcție pe o perioadă de 2 săptămâni, în baza plângerii depuse de xxxxxx cu privire la planificarea irațională a colaboratorilor, în sensul vizat fiind inițiată anchetă de serviciu care a fost încetată fără sancționare. Doar șeful de sector decide va activa sau va fi eliberat din funcție colaboratorul, personal nu a urmărit astfel de motive.

6.2 Martorul xxxxxxx în ședința instanței de apel a declarat, că este coleg de serviciu cu xxxxxxx, nu au avut relații ostile. Incidentul examinat s-a produs la 10.01.2016, în jurul orelor 19:00-19:30, în timp ce era numită patrula de verificare a actelor mijloacelor de transport. Personal se afla lângă ușa cabinei de control (1,5-2 metri), moment în care a auzit sunetul de fotografiere și a observat că xxxxxxxxx fotografia la masa de control. Nu ține minte dacă ușa încăperii era deschisă sau închisă. Fiind ultima unitate, a luat actele și a mers în cabina de control, unde a observat că pe masă era registrul rapoartelor șefilor de schimb deschis la pagina schimb de noapte unde se efectua controlul (a observat semnătura lui xxxxxxx care a fost în schimbul de noapte). Situația în cauză a fost raportată verbal șefului xxxxxxx în ziua următoare. Dacă ușa e deschisă, se vede ce se petrece în interiorul cabinei. Ferestrele unde se efectuează controlul sunt acoperite cu peliculă specială. xxxxxxx se afla în fața mesei de control. Cabina nu e prea mare. A observat în mâna lui xxxxxxx telefonul personal. Nu știa dacă xxxxxxx cunoaște că el a văzut faptul fotografierii documentelor, deoarece în momentul în care el a întors capul spre cabină, xxxxxxx. era cu capul aplecat. Șefii de schimb au acces la registrul cu pricina. Nu a văzut dacă xxxxxx a vorbit cu xxxxxxx. Nu cunoaște când xxxxxxx a raportat despre acest incident. În registrul în cauză sunt indicate patrulele și altă informație. Nemijlocit cu xxxxxxx a activat foarte puțin. În momentul incidentului se afla la pista din mijloc, și înregistrează documentele la masa din stânga. În momentul în care a întors capul xxxxxxx se afla cu partea laterală. În condițiile climatice de iarnă a auzit zgomot de fotografiere. Nu ține minte dacă ușa era închisă sau deschisă. Presupune că ușa nu este acoperită cu peliculă (tonată). În momentul raportării a indicat că „a auzit sunet de fotografiere, întorcând capul a văzut cum xxxxxxxxx fotografia”. La acel moment era deschis doar registrul rapoartelor șefilor de schimb.

La solicitarea inculpatului xxxxxxx, declarațiile martorului xxxxxxx de la urmărirea penală / f.d.31-32 proces-verbal de audiere din 06.04.2016/ au fost date citirii în conformitate cu prevederile art.371 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, unde xxxxxxx a declarat că: „aproximativ la orele 19:00-19:30 am văzut cum șeful de schimb xxxxxxxxx efectua fotografii cu telefonul mobil personal, auzind zgomotul

jotografierii și întorcându-mă în cabina de control am observat că registrul rapoartelor șefilor de schimb este deschis, unde se afla și dispoziția de serviciu...xxxxxxxx. făcea poze la graficul de activitateși în special atunci când el este numit la port cale-ferată. Menționez că când ieșeam din cabină, am auzit zgomotul specific aparatului de fotografiat, întorcându-mă am observat pe loc.major xxxxxxxcum stătea cu telefonul mobil asupra registrului șefilor de schimb, registrul fiind deschis la pagina unde era scris raportul șefului de schimb care a ieșit din noaptea (09.01.2016-10.01.2016, 20:00-08:00) plut.adjunct xxxxxxxx...?.

Martorul susține că a auzit sunetul de fotografiere, a întors capul și a observat cum xxxxxxx a făcut fotografia, și la întoarcere în cabina de control pe masă era deschis registrul rapoartelor șefilor de schimb. A auzit sunetul specific fotografierii o singură dată, după care a întors capul și a văzut. Nu cunoaște dacă există careva restricții de a deschide registrul rapoartelor șefilor de schimb. Patrulele se ghidează conform registrului rapoartelor șefilor de schimb, dat fiind în registrul respectiv este indicată informația unde se află patrula.

6.3 Martorul xxxxxxxxxx în ședința instanței de apel a declarat, că cu inculpatul xxxxxxxxxx se află în relații de serviciu. xxxxxxx activând în anul 2016, a fost depistat că fotografia informație ce reprezintă secret de stat. Registrul, extrasul din care au fost făcute poze nu este secretizat, însă forțele (colaboratorii poliției de frontieră) și mijloacele indicate în acel registru sunt atribuite la secret de stat, conform pct.48 din Hotărârea Guvernului nr.411 din 25.05.2010.Respectiv apar neconcordanțe, or potrivit răspunsurilor de la șeful Direcției regionale și șeful Departamentul au indicat expres că registrul cu pricina nu este luat la evidență ca secret de stat. Activând în calitate de șef-adjunct al Direcției Regionale Sud, i-a fost raportat cazul lui xxxxxx. xxxxxxx a fost audiat, iar ancheta de serviciu a fost efectuată de către o altă persoană. În registrul rapoartelor șefilor de schimb sunt indicate metodele supravegherii frontierei de stat (informație secretă), adică accesul la acest registru trebuie să fie restricționat. La punctul de control unde activa xxxxxxx., accesul este restricționat, dat fiind că acolo se conțin documente secrete. Pentru persoanele, care traversează ilegală frontiera de stat, această informație reprezintă interes, dat fiind că sunt descrise metodele de supraveghere a frontierei, din această cauză informația în cauză reprezintă informație secretă. Nu cunoaște de ce telefonul personal nu a fost predat, deoarece nu a efectuat ancheta de serviciu. Nu poate spune cu certitudine dacă anterior xxxxxxxx a fotografiat documente de serviciu. Colaboratorii discutau astfel de cazuri, însă careva rapoarte nu au fost întocmite. Informațiile erau în dispozițiile de serviciu, în registru fiind indicat cu ce echipament este dotată patrula de serviciu, etc. Supravegherea frontierei se efectuează dintre punctele de trecere, și nu la punctul de control. Punctul de control nu se atribuie la supravegherea frontierei de stat. În punctul de control se efectuează control la trecere. Personal nimeni nu i-a raportat despre cazul lui xxxxxxxx.

La solicitarea apărării a fost datcitirii răspunsul martorului xxxxxxxx din 18.04.2016 (f.d.35) la interpelarea ofițerului de urmărire penală CNA, xxxxx, unde indică că registrul de rapoarte a șefului de schimb este în uz de serviciu și nu cade sub careva grad de secretizare și nici sub incidența prevederilor Legii nr.245-XVI din 27.11.2008 sau a altor regulamente care stipulează gradul de secretizare ...

În sensul dat martorul xxxxxxx susține că executorul acestui răspuns este xxxxxx- șefa secretariatului. El a fost numit persoană responsabilă de regimul secret la 29.04.2016, ulterior acestui răspuns. A semnat acest răspuns, deoarece la acel moment persoana care a executat era mai competentă decât dânsul. Potrivit răspunsului de la Departament, acest registru nu este secretizat, iar informațiile din registru sunt restricționate. Fiind numit responsabil de regimul secret, a început să studieze toate actele normative și legislative. Inspectorii care activează în patrulă au acces la informație restricționată, inspectorii superiori au acces la informație secretă, strict secretă.În prezent regulamentul s-a schimbat, inspectorul face cunoștință și informația rămâne la dispecerat. De la SIS vine informație referitor la fiecare inspector, dacă are acces la secret de stat, Cel mai simplu inspector are acces la informație restricționată, cu fiecare grad avansat se ridică și nivelul accesului la informații secrete.

La solicitarea avocatului a fost dată citirii f.d.89 răspunsul șefului interimar Departament, xxxxxxxxx, din 25.06.2016, potrivit căruia „... Registrul de rapoarte a șefului de schimb din cadrul SPF Giurgiuilești-2 care se păstrează pe direcția intrare în RM, nu este document ce se atribuie la categoria secretelor de stat”.

Mai explică martorul xxxxxxx, că xxxxxxx sigur avea acces la documente ce prezintă secret de stat. Registrul se referă la punctul de trecere, el conține informație referitor la formele din interiorul punctului de trecere. În acest registru nu se conține informația referitor la supravegherea frontierei între punctele de trecere.

6.4 În ședința instanței de apel inculpatul xxxxxx a declarat, că nu recunoaște vinovăția, deoarece fapta în general nu a avut loc. Pe parcursul activității sale nu a comis careva abateri și a acționat conform prevederilor legale. Probele administrate la caz nu au valoare juridică, precum și declarațiile martorilor care conțin elemente contradictorii. Începând cu denunțul șefului său direct, xxxxxxxxxx, potrivit căruia în urma convorbirilor cu colaboratorii săi a aflat că el fotografiază documente de serviciu, la care xxxxxxx mai adaugă că „nu exclude că au fost fotografiate documente secrete”. În denunțul în cauză nu este specificat registrul rapoartelor șefului de schimb și nu figurează martorul xxxxxxxx, figurând la general „colaboratorii”. Acuzarea indică ca ar fi fost fotografiate 2 file din 09.01.2016 și 2 file din 10.01.2016, în lipsa unor probe. Nici un martor nu indică despre fotografierea anume a acestor 4 file din registru. Învinuirea înaintată nu prezintă altceva decât o interpretare a acuzatorului. La fel acuzarea indică, că în urma fotografierii au fost cauzate daune considerabile, care nu au fost probate. În cadrul urmăririi penale i-a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției, apărarea a solicitat ridicarea înregistrării video de la punctul de trecere, probă ce confirmă nevinovăția sa. Legea penală stabilește dacă fapta a fost săvârșită și dacă este prevăzută ca infracțiune,și dacă au fost acumulate suficiente probe ce demonstrează că fapta a fost săvârșită. Materialele cauzei penale atestă că registrul rapoartelor șefului de schimb, presupus a fi fotografiat, nu face parte din categoria documentelor secret de stat, fapt confirmat și prin prevederile Legii nr.245 cu privire la secretul de stat. Acuzarea nu este construită pe declarațiile martorilor și prevederile Legii nominalizate, ci pe câteva poziții culese din Hotărârea Guvernului nr.411 cu privire la aprobarea nomenclatorului mijloacelor secrete,și anume: informația ce dezvăluie forțele și mijloacele de supraveghere a frontierei de stat, care nu are nici o tangență cu registrul respectiv. Conform art.8 din Legea nr.215 cu privire la frontiera de stat: Supravegherea frontierei de stat presupune monitorizarea prin mijloace statice sau dinamice a frontierei de stat dintre punctele de trecere. Prin urmare, cauza penală intentată este una abuzivă, și contravine principiului legalității procesului penal, neavând suport de drept. Telefonul cu care s-ar fi fotografiat documentele a fost deteriorat, respectiv el și-a schimbat telefonul. Telefonul a fost prezentat în cadrul examinării cauzei, ofițerului CNA. Nu a purtat telefonul mobil la serviciu. Faptul că el nu a fost predat conform registrului de predare-primire a bunurilor, se explică că acesta a fost lăsat în automobil la parcare. Relațiile cu xxxxxx au devenit ostile, deoarece ultimul nu respecta atribuțiile de serviciu. Fapt ce explică declarațiile lui xxxxxxx,și acest nu este primul caz. Cu xxxxxx la fel se află în relații ostile, deoarece execută atribuțiile conform legii, fapt ce nu-i convine lui xxxxxx. La care xxxxxx îl provoacă, spunând că „așa mult nu o vei ține”. Cu martorul xxxxxxxx au avut o colaborare foarte bună. În urma presiunilor, șeful care planifică efectivul la puncte de trecere, îl planifică fără șeful de schimb, iar pe el ca șef de schimb îl planifică la calea ferată. În urma acestor planificări, el a expediat raport direct șefului Poliției de Frontieră, a fost chemat la audiență, și în ziua respectivă în privința lui xxxxxx deja a fost emis ordin de suspendare din funcție. La propunerea de a ocupa funcția de șef al postului Giurgiuilești-2, a refuzat. Iar la începutul lunii ianuarie 2016 xxxxx a revenit la serviciu datorită tutelei sale. Relevant este că cazul său a fost înregistrat tocmai la data de 19.01.2016,și nu în ziua când xxxxxxxx a raportat, adică data de 13.01.2016, nefiind efectuate careva acțiuni la această dată. Ulterior între el și xxxxxxxx a avut loc o discuție aprinsă, în cadrul căreia xxxxxx a spus că o să-l elimine (spunând că a înaintat o anchetă de serviciu de care el nu va scăpa). Din curiozitate, în ziua următoare a solicitat de la șeful Direcției Regionale Sud informația dacă în privința sa a fost propusă efectuarea anchetei de serviciu. Conform răspunsului din 22.01.2016 în privința sa nu a fost propusă inițierea unei anchete de serviciu. Punctul de trecere se află sub supravegherea camerelor video, înregistrările în cauză ar fi confirmat mai multe circumstanțe. Predarea schimbului se face prin raport în care se indică toate acțiunile de schimb (dacă au avut sau nu loc

careva incidente). xxxxxxxx nu are idee despre procedura de întocmirea acestui raport. xxxxxx, fiind audiat în instanța de judecată, a declarat că registrul cu pricina este secret de stat, pe când conform răspunsului anexat la materialele cauzei ultimul a indicat că nu este secret de stat. xxxxxxxa spus că ordinul cu grad de secretizare se păstrează în safeu metalic. Controlul la punctul de trecere este altceva decât supravegherea frontierei.

7. Alte probe decât declarațiile martorilor și inculpatului xxxxxxxx, administrate la instanța de fond și în instanța de apel, sunt:

- raportul șefului SPF „Giurgiuilești-2”, maior xxxxxxx, din 13.01.2016, prin care raportează că în urma convorbirii cu colaboratorii din subordine, a aflat că șeful de schimb, locotenent major xxxxxxx, din motive necunoscute fotografiază prin intermediul telefonului mobil personal documentația de serviciu, nu exclude că și documente cu grad de securizare Restricționat ca exemplu: „Dispoziția de serviciu” și „Orarul zilnic”. Propune de a iniția anchetă de serviciu /f.d.5/;

- extrasul din ordinulcu privire la transfer nr.662/ps din 16.06.2014, potrivit căruia xxxxxxx a fost transferat în funcția de șef de schimb al unității de control al frontierei a sectorului de frontieră „Giurgiuilești-2” al Direcției Regionale Sud /f.d.12/;

- fișa postului pentru funcția de șef de schimb al unității control al frontierei a Sectorului Poliției de frontieră „Giurgiuilești-2” /f.d.13-17/;

- fotocopiile fișelor din Registrul de rapoarte a șefilor de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” pe 5 file, care reflectă rapoartele șefilor de schimb pentru data de 09 și 10 ianuarie 2016, orele 08:00-20:00 și 20:00-08:00 /f.d.36-40/;

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.05.2016 prin care au fost examinate filele din registrul de rapoarte a șefilor de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” pe 5 file, recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă prin ordonanța din 20.05.2016, fiind cercetate: Registrul de rapoarte a șefului de schimb a sectorului de poliție de frontieră „Giurgiuilești-2” al Direcției Regionale Sud, pentru zilele 09 și 10 ianuarie 2016, orele 08:00-20:00 și 20:00-08:00, rapoarte care conțin date confidențiale de serviciu și anume componența nominală a patrulelor, linia de activitate și orele de serviciu pe 5 file de format A4. Totodată s-a constatat că, conform raportului din 10.01.2016 orele 08:00-20:00, a fost în serviciu în calitate de șef de schimb xxxxxxxx, pentru celelalte schimburi pentru data de 10.01.2016 orele 20:00-08:00 – xxxxxx, pentru 09.01.2016 orele 08:00-20:00 – xxxxxxxx, pentru 09.01.2016 orele 20:00-08:00 – xxxxxx. /f.d.41, 42/;

- scrisoareașefului adjunct al Direcției Regionale Sud DPF, xxxxxxx, din 18.04.2016 (răspuns la interpelarea ofițerului de urmărire penală), conform căruia Registrul rapoartelor șefului de schimb este în uz de serviciu, nu cade sub careva grad de secretizare și nici sub incidența prevederilor Legii nr.245-XVI din 27.11.2008 sau a altor regulamente care stipulează gradul de secretizare; este luat la evidență în subdiviziuni, la finisarea acestuia este păstrat în arhiva secretariat a Direcției regionale /f.d.35/;

- scrisoarea șefului Direcției Regionale Sud, xxxxxxx, din 07.07.2016 (răspuns la interpelarea procurorului xxxxxxx), conform căruia Registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” a DR Sud a DPF, nu face parte din lista informațiilor atribuite la secretul de stat parte a Nomenclatorului detaliat de informații care urmează a fi secretizat în cadrul MAI și subdiviziunilor subordonate, aprobat prin ordinul MAI nr.2R din 30.09.2014, însă informația din acest registru este restricționată, deoarece conține directivele cu privire la supravegherea și controlul frontierei de stat /f.d.93-94/.

8. Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

9. Colegiul judiciar, analizând și apreciind probe administrate, raportând aceste probe criticilor invocate de apelant, acceptă poziția instanței de fond ca fiind una corectă și argumentată, iar apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat.

Conform art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, *„judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele formulate în rechizitoriu”*, iar în conformitate cu art.8 alin.(3) Cod de procedură penală, *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului”*.

Colegiul judiciar atestă, că prima instanță a constatat și apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului xxxxxxxx, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, și soluția primei instanțe este una justă și echitabilă, corespunzător cumulului probelor administrate în cauză.

Conform art.328 alin.(1) Cod penal, respectiva infracțiune se realizează prin *„acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, săvârșite de către persoana publică”*.

Calitatea de persoană publică a inculpatului xxxxxx este în afara disputei, or aceasta se confirmă prin ordinul de transfer în funcția publică de șef de schimb a unității de control a frontierei SPF „Giurgiuilești-2”, și acest statut al inculpatului nu se contestă de către partea apărării.

Conform rechizitoriului inculpatului xxxxxx îi este imputată săvârșirea acțiunilor *care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor juridice*. Totodată colegiul constată, că în conținutul faptei imputate, descrise în rechizitoriu, procurorul nu a indicat nici o persoană juridică căreia i-ar fi fost cauzat vre-un prejudiciu prin careva acțiuni ale inculpatului xxxxxxxx.

10. În speță inculpatului xxxxxxx în actul de învinuire i se impută că deținând funcția de șef de schimb al unității control al frontierei SPF „Giurgiuilești-2” al Direcției Regionale Sud, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acționând intenționat, contrar prevederilor Hotărârii Guvernului nr.411 din 25.05.2010 privind aprobarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat, și anume cap.IV pct.48, care prevede: *„Informațiile ce dezvăluie forțele, mijloacele și metodele de supraveghere a frontierei de stat a Republicii Moldova”*, ilegal a efectuat fotografierea prin încălcarea ordinii stabilite a documentelor de serviciu și anume a două file din data de 09.01.2016 și două file din data de 10.01.2016 din registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” a Direcției Regionale Sud a Departamentului de Poliție de Frontieră, unde este indicată informația ce dezvăluie forțele, mijloacele și metodele de supraveghere a frontierei de stat, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege a securității la frontiera Republicii Moldova, precum și intereselor publice exprimate prin subminarea autorității organului de poliție.

Colegiul judiciar ține să atenționeze asupra modului confuz și contradictoriu de expunere de către procuror a faptei infracționale imputate în actul de învinuire și rechizitoriu. Pe de o parte în textul învinuirii inculpatului xxxxxxx nu-i este imputată fotografierea documentelor care constituie secret de stat, iar pe de altă parte procurorul face trimitere la Hotărârea Guvernului privind aprobarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat nr.411 din 25.05.2010.

Indicând în actul de învinuire că inculpatul xxxxxxx *ilegal a efectuat fotografierea prin încălcarea ordinii stabilite a documentelor de serviciu*, procurorul nici nu a menționat despre care *ordine stabilită* ar fi vorba, și care reguli de uz a documentelor de serviciu ar fi fost încălcate de inculpatul xxxxxxxx. Or, potrivit însăși declarațiilor martorului xxxxxx, la Registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” au acces toți colaboratorii, inclusiv și inculpatul xxxxxxxx, și Registrul respectiv se păstrează în cabina de control, unde accesul este limitat. Procurorul nu indică în actul de învinuire că Registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „Giurgiuilești-2” ar fi avut un regim de uz (circulație) special, și care anume, care anume reguli de utilizare a informației din acest Registru le-ar fi încălcat xxxxxxx, în timp ce acesta avea acces la acest Registru în virtutea funcției deținute.

O altă stare confuză, care nu permite de a percepe clar fapta ilicită expusă de procuror în rechizitoriu, este faptul că inculpatului xxxxxxxx îi este imputat că dânsul, fiind persoană publică, căreia i-au fost acordate prin stipularea Legii nr.283-XIX din 28.12.2011 cu privire la Poliția de Frontieră în vigoare din 01.07.2012, drepturi și obligații în vederea exercitării activității întru preîntâmpinarea și curmarea infracțiunilor și contravențiilor în domeniul supravegherii și controlului trecerii frontierei de stat, ... ilegal a efectuat fotografierea prin încălcarea ordinii stabilite ... , în timp ce fapta descrisă în rechizitoriu nu conține nici o acțiune sau inacțiune a inculpatului xxxxxxxx ce ar ține de obligațiunile acestuia de preîntâmpinare și curmare a infracțiunilor și contravențiilor.

11. Procurorul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, susține că au fost acumulate și prezentate suficiente probe pentru ca xxxxxx să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, însă în instanțele de fond și de apel s-a constatat că, reieșind din materialele dosarului și declarațiile martorilor, nu se dovedește că inculpatul xxxxxxxx a executat fotografierea documentelor de serviciu și anume a două file din data de 09.01.2016 și două file din data de 10.01.2016 din Registrul de rapoarte a șefului de schimb a SPF „Giurgulești-2” a Direcției Regionale Sud a Departamentului de Poliție de Frontieră.

Prima instanță corect a stabilit că probele prezentate de procuror atestă doar faptul, că la 13.01.2016 șeful SPF „Giurgulești-2”, maior xxxxxxxxxx, a depus un raport potrivit căruia în urma convorbirii cu colaboratorii din subordine acesta a aflat că șeful de schimb, locotenent major xxxxxxxxxx, fotografiază prin intermediul telefonului mobil personal, documentația de serviciu, nu exclud că și documente cu grad de securizare Restrictionat, ca exemplu „dispoziția de serviciu” și „orarul zilnic”.

Procurorul în apel susține că vinovăția lui xxxxxxxxxx e confirmatăcu materialele cauzei și cu declarațiile martorilor Vxxxxxxx, xxxxxxx și xxxxxxxxxx.

Relevant este că martorul xxxxxxxx a făcut declarații despre acțiunile imputate inculpatului xxxxxxxx, nefiind sursă inițială de informații, având la bază informații obținute din raportul subalternului xxxxxxxxxx.Din aceste considerente aceste declarații ale martorului xxxxxxxxxx urmează a fi apreciate corespunzător aprecierii declarațiilor martorului xxxxxxxx, valoarea cărora sunt dezapreciate de instanțele judecătorești în virtutea caracterului lor declarativ, și nepurcederea de către autoritatea care a demarat cercetarea de serviciu Direcția Regională Sud și organului de urmărire penală la conservarea și ridicarea probelor cu înregistrarea video a punctului de trecere, care, chiar dacă nu ar fi permis vizualizarea activității inculpatului xxxxxxxx din cabina de control la 10.01.2016, cel puțin ar fi permis de a verifica pe cât de minuțios declarațiile martorului xxxxxxxx, care este unica sursă declarativă a acțiunilor imputate inculpatului xxxxxxxxxx.

Mai mult nu pot fi reținute declarațiile martorilor xxxxxxxx și xxxxxxxxxx, cu privire la determinarea statutului și gradului de confidențialitate a documentelor, fotografierea cărora i se impută inculpatului xxxxxxxx, or calitatea ca atare a documentului sau informației este atribuită în cadrul unei proceduri stabilite de lege.

În declarațiile martorului xxxxxxxx se atestă mai multe poziții contradictorii și anume „...a văzut cum xxxxxxxx efectua fotografii prin intermediul telefonului personal, auzind zgomotul fotografierii și întorcându-se înapoi în cabina de control, pentru introducerea datelor a mijloacelor de transport a observat că registrul rapoartelor șefilor de schimb era deschis, unde se afla și dispoziția de serviciu... Când ieșea din cabina de control a auzit zgomot specific aparatului de fotografiat, întorcându-se a observat că xxxxxxxx stătea cu telefonul mobil asupra registrului de rapoarte a șefilor de schimb, registrul fiind deschis la pagina unde era scris raportul șefului de schimb care a ieșit din noapte (09.01.2016-10.01.2016; 20:00-08:00) xxxxxxxx”. În instanța de apel martorul xxxxxxxx a declarat că a auzit un singur sunet al aparatului de fotografiat, în momentul când verifica actele mijlocului de transport și întorcându-se în cabina de control a observat că registrul rapoartelor șefilor de schimb este deschis la fila unde era înregistrat raportul șefului de schimb xxxxxxxx.Tot acest martor, fiind audiat în instanța de fond, a declarat că nu ține minte ce pagină era deschisă și dacă mai erau și alte documente deschise. Respectiv nu este clar în ce mod acuzarea a stabilit că xxxxxxxxxx ar fi executat în genere fotografiere, și că a fotografiat anume cele 4 file din registrul rapoartelor șefilor de schimb puse la baza acuzării.

Declarațiile martorului xxxxxxxxxx, par dubioase și prin prisma faptului că fapta imputată lui xxxxxxxx a fost comisă în luna ianuarie 2016 adică în perioada rece a anului, mai mult martorii xxxxxxxx și xxxxxxxx, au declarat în instanța de apel că cabina de control este acoperită cu peliculă care nu permite vizualizarea interiorului cabinei de control din afară. Respectiv în cazul în care ușa cabinei de control era închisă (pe timp de iarnă), interiorul cabinei nu este accesibil vederii de afară, nu este clar cum martorul xxxxxxxx, l-a văzut pe xxxxxxxxxx, cum efectua poze și se afla deasupra registrului cu pricina, iar la întoarcere a depistat deschis registrul de rapoarte a șefilor de schimb la pagina șefului de schimb xxxxxxxx. Mai mult că martorul xxxxxxxx în fața instanței de apel a declarat că nu ține minte dacă era sau nu deschisă ușa de la cabina de control.

Mai mult ca atât, corelând declarațiile martorului xxxxxxxx cu cele ale martorului xxxxxxxx, care a declarat că Arabadji C. a raportat că nu a văzut, dar a auzit zgomot specific produs de telefonul mobil la fotografiere și la momentul intrării în cabina de control unde se afla doar xxxxxxxx, registrul de raportare a șefilor de schimb era deschis, precum și alte registre de serviciu, se atestă contradicție care provoacă dubii rezonabile dacă într-adevăr martorul xxxxxxxx a sesizat vizual cum inculpatul xxxxxxxx a executat fotografierea, și dacă astfel de declarații ale martorului xxxxxxxx nu ar fi produsul unor deducții pe baza unor senzații sonore.

Instanța de apel consideră, că prima instanță a adus argumente concrete care pun la îndoială veridicitatea declarațiilor martorilor xxxxxxxx și xxxxxxxx, dat fiind că din declarațiile acestora nu rezultă direct precum că xxxxxxxx ar fi fotografiat două file din data de 09.01.2016 și două file din data 10.01.2016 din Regstru de rapoarte a șefilor de schimb a SPF „Giurgulești-2”, fapt invocat de acuzare în actul de învinuire, or potrivit declarațiilor martorului xxxxxxxx acesta a auzit un singur sunet de fotografiere și la întoarcere în cabina de control registrul rapoartelor șefilor de schimb ar fi fost deschis la pagina unde figura raportul șefului de schimb xxxxxxxx, însă tot el a declarat nu ține minte la ce pagină era deschis acest regstru și dacă mai erau și alte documente deschise.

La caz este reținut faptul că la materialele cauzei penale lipsesc careva fotografii extrase din telefonul inculpatului, probă care prin sine ar confirma acțiunea de fotografiere a presupuselor file din registrul rapoartelor șefilor de schimb.

12. Conform art.1 alin.(2),(3) Cod de procedură penală, „procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. (3) Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bînuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere”.

Este absolut deconectat de la principiile procesului penal acel argument al procurorului apelant, precum că „circumstanțele indicate în actul de învinuire și în actul de învinuire atestă prin declarațiile martorilor și prin documentele atașate la materialele cauzei” și instanța

ae invinuire și-au gasit confirmare aici prin declarațiile martorilor, cu și prin documentele atașate la materialele cauzei, or existența probelor invocate denotă că procurorul neglijează principiul prezumției nevinovăției și sarcina sa primordială de a proba faptul infracțiunii și vinovăția inculpatului. Conform art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, „persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă”.

Colegiul judiciar reține, că invinuirea adusă inculpatului xxxxxxx se reduce la faptul că acesta ar fi fotografiat patru file din Registrul rapoartelor șefilor de schimb a SPF „Giurgiulești-2” a Direcției Regionale Sud, care potrivit Hotărârii Guvernului nr.411 din 25.05.2010 privind aprobarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat (pct.48), conține informații ce dezvăluie forțele, mijloacele și metodele de supraveghere a frontierei de stat a Republicii Moldova.

În sensul vizat, este reținut că art.1 al Legii nr.245 din 27.11.2008 cu privire la secretul de stat, explică noțiunea de *secret de stat – informații protejate de stat în domeniul apărării naționale, economiei, științei și tehnicii, relațiilor externe, securității statului, asigurării ordinii de drept și activității autorităților publice, a căror divulgare neautorizată sau pierdere este de natură să aducă atingere intereselor și/sau securității Republicii Moldova*”.

Prin noțiunea de *grad de secretizare – se explică categoria ce caracterizează importanța informațiilor atribuite la secret de stat, gradul de limitare a accesului la ele și gradul de protecție a lor de către stat, iar prin noțiunea de parafă de secretizare – mențiune aplicată de purtătorul material de informații atribuite la secret de stat și/sau indicată în documentația de însoțire a acestuia, care atestă gradul de secretizare a informațiilor conținute de purtător.*

Astfel, potrivit prevederilor art.14 alin.(1) al Legii enunțate, „purtătorii materiali de informații atribuite la secret de stat trebuie să conțină: a) parafa de secretizare; b) numărul de înregistrare; c) data și termenul de secretizare a informațiilor; d) funcția, numele, prenumele și semnătura persoanei cu funcție de răspundere care a secretizat informațiile. (2) Parafa de secretizare trebuie să fie aplicată în partea superioară a fiecărei pagini, iar fiecare pagină va fi numerotată. Dacă documentul urmează să fie distribuit în mai multe exemplare, fiecare dintre acestea va purta un număr de exemplare, care apare pe prima pagină împreună cu numărul total de pagini”.

În lumina normelor invocate se constată faptul că Registrul rapoartelor șefului de schimb SPF „Giurgiulești-2”, nu conține parafa de secretizare nici pe copertă, nici în partea superioară a fiecărei pagini. Mai mult, potrivit scrisorii șefului Direcției Regionale Sud, xxxxxxxx, nr.35/22-1447 din 07.07.2016, Registrul rapoartelor șefului de schimb a SPF „Giurgiulești-2” nu face parte din lista informațiilor atribuite la secretul de stat, nici nu este parte a Nomenclatorului detaliat de informații care urmează a fi secretizate în cadrul MAI și subdiviziunile subordonate, aprobat prin Ordinul nr.2R din 30.09.2014. Tot aici este reținut și răspunsul șefului interimar al Departamentului, xxxxxxx, care comunică că Registrul de rapoarte a șefului de schimb din cadrul SPF „Giurgiulești-2” se păstrează pe direcția intrare în RM, nu este document ce se atribuie la categoria secretelor de stat. Potrivit declarațiilor martorului xxxxxxx - șeful adjunct al Direcției Regionale Sud, Registrul rapoartelor șefului de schimb nu are parafa de secretizare și nu este luat la evidență ca secret de stat.

Respectiv prin prisma materialului probator acumulat la caz, este evident faptul că poziția acuzării este una lipsită de suport juridic, dat fiind că în cadrul cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Atribuirea documentelor la secrete de stat se realizează în modul stabilit de lege, și nu poate fi determinat de declarațiile unor martori, astfel că declarațiile martorilor xxxxxxx și xxxxxxx, care s-au expus că importanța informațiilor din Registrul rapoartelor șefului de schimb a SPF „Giurgiulești-2” ar fi determinat necesitatea secretizării acestora, constituie doar niște opinii personale ale acestor martori, care nu au nici un suport și efect juridic.

Mai mult ca atât, este reținut argumentul intimatului inculpat xxxxxxx, precum că urmau a fi luate în considerație prevederile art.8 alin.(1) din Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova nr.215 din 04.11.2011, care stipulează: „Supravegherea frontierei presupune monitorizarea prin mijloace statice sau dinamice a frontierei de stat **pe segmentele dintre punctele de trecere** în scop de prevenire, depistare, constatare și cercetare a acțiunilor ilegale la frontiera de stat, precum și de combatere a criminalității transfrontaliere, și constă dintr-un complex de acțiuni operative și de serviciu (pază, urmărire, observație și control), coordonate și planificate în timp, spațiu și conform scopului, care pot fi executate cu folosirea dispozitivelor electronice moderne și a cîinilor de serviciu”. Relevante aici fiind declarațiile martorului xxxxxxx, care a declarat, că Registrul se referă la punctul de trecere, el conține informație referitor la formele și mijloacele de supraveghere din interiorul punctului de trecere, în acest registru nu se conține informația referitor la supravegherea frontierei între punctele de trecere. Astfel procurorul nu a avut nici un temei de atribui Registrul rapoartelor șefului de schimb SPF „Giurgiulești-2” la documente ce constituie secret de stat prin prisma Hotărârii Guvernului privind aprobarea Nomenclatorului informațiilor atribuite la secret de stat nr.411 din 25.05.2010.

13. Conform practicii judiciare și doctrine, infracțiunea prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal, este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Potrivit rechizitoriului, acuzatorul de stat a concluzionat că prin acțiunile sale xxxxxxx a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, manifestate prin încălcarea dispozițiilor actelor normative enunțate și subminarea imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor Departamentului Poliției de Frontieră, afectarea nemijlocită a reputației autorității poliției de frontieră.

În contextul circumstanțelor stabilite la caz, Colegiul judiciar reține că acuzatorul de stat nu a probat faptul prejudicierii de către xxxxxxx a imaginii organelor și instituțiilor publice, a activității și sarcinilor Departamentului Poliției de Frontieră, or indicarea acestui semn calificativ în rechizitoriu nu este suficient, fiind necesară și obligatorie descrierea și probarea existenței acestuia într-un proces contradictoriu.

Mai mult ca atât, colegiul judiciar reține argumentul apărătorului, că prin Hotărârea Curții Constituționale a R.Moldova nr.22 din 27.06.2017, a fost recunoscută neconstituțională sintagma „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din [Codul penal al Republicii Moldova nr.985-XV din 18 aprilie 2002](#).

Concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului de invinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, este una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, „sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracționale”.

Dezbaterile judiciare au relevat, că în realitate există o dispută de rivalitate între două persoane publice din cadrul Direcției Regionale Sud: xxxxxxxx și xxxxxxxx, care erau și sunt în relații ostile cu mult timp până la data de 10.01.2016, și acest fapt este recunoscut de aceștia în declarațiile sale. Colegiul relevă, că în situația în care este constatată lipsa faptei infracționale, iar probele administrate prezintă temeiuri rezonabile de a considera că bănuiala lui xxxxxxxx la momentul pornirii urmăririi penale și exercitării acesteia nu a fost una rezonabilă, activitatea procurorului care a condus urmărirea penală mai mult pare a fi o tendință de a soluționa disputa de rivalitate dintre persoanele publice xxxxxxxx și xxxxxxxx, decît o activitate de efectuare a actului de justiție, fapt care într-o societate democratică trebuie să constituie un semnal îngrijorător pentru valorile promovate.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de art.413-414, art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală, colegiul judiciar, -

DECIDE :

Se respinge ca fiind nefondat apelul procurorului în Oficiul Sud al Procuraturii Anticorupție, xxxxxxxxxx.

Se menține sentința Judecătoriei Cahul din 21 februarie 2017, prin care xxxxxxxx a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, în temeiul inexistenței faptei infracționale.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată a fost pronunțată în ședință publică la xxxxxxxxxxxx, ora 17:30.

Președintele ședinței de judecată:

V. M.

Judecătorii:

N. V.

E. D.